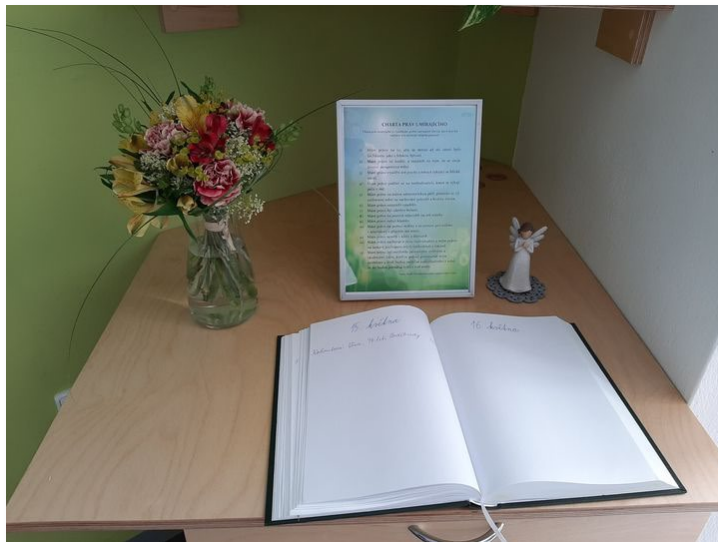

DÍL DEVÁTÝ PÉČE O POZŮSTALÉ

◆ Je to najednou tak nezvyklé, že nikdo nemusí být doma s dědou, že nikdo nevolá, jaká byla noc, nikdo nepřijíždí na návštěvu... Ale přece se ozve telefon. To volá sociální pracovníce Eva z hospice. Sestřička Petra vyřizovala přání pozůstalých, jestli by bylo možné odvézt co nejdříve zapůjčenou postel, aby paní Janě pořád nepřipomínala, co se na ní stalo. Miro pro postel přijede odpoledne. To je dobře... Následující dny jsou ve znamení chystání pohřbu. Pohřeb zvládla paní Jana dobře. Cítila, že má díky tomu osobnímu doprovázení manžela vlastně náskok před ostatními příbuznými a přáteli. Ona měla spoustu času se loučit, zvykat si na tu myšlenku, že tato chvíle přijde. Pro ty ostatní je to mnohem větší šok. Přišel také email z hospice. Sestra Markéta, která pro ně byla tou první tváří hospice, píše. Její slova hladí po duši. Je z nich cítit, že to není nějaká formalita, ale že mají za sebou mnohé společné chvíle, ke kterým se můžou vrátit. Dokonce nabízí, jestli by se nechtěli zastavit v hospici a popovídat si nad šálkem kávy. Připomíná i možnost setkat se s psychoterapeutkou v její poradně. Uvidíme, zdá se, že to nebude potřeba. Ale nabídka trvá. A vlastně jí to docela láká setkat se znovu s těmi, kteří se během pečování stali tak trochu součástí jejich rodiny. Nakonec se rozhoduje přijet. Domluví si termín a příjemná místnost v hospici poskytne dostatek soukromí a pohodlí pro setkání. Při něm se mohou společně vrátit k těm náročným dnům doprovázení pana Pavla, k tomu, co bylo potom, k tomu, jak žít dál. Pomáhá to. Třeba pomůže i pár knížek, které si paní Jana vybrala v hospicové knihovně.

Jak čas běží, ta nejpálčivější bolest pomalu odplouvá. Zalita mnohými slzami, které ale také patří k životu. Pomalu převládá vděčnost. Za všechno to dobré a krásné, co spolu s manželem prožili. Není to samozřejmost. Čas od času přijde e-mail z hospice – přání k Vánocům, pozvánka na benefiční akci, poděkování za podporu.

◆ **PÉČE O POZŮSTALÉ** je součástí hospicové péče. Snažíme se být v kontaktu, dokud se nepřesvědčíme, že truchlení po milovaném člověku probíhá přirozeně. Pokud se objeví psychické těžkosti, je nadále pozůstalým k dispozici odborná psychoterapeutická podpora. Knihovna hospice je vybavena mnohými knihami, které se věnují tematice truchlení a jsou pomocí dospělým i dětským pozůstalým.